

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו
יו"ר ועדת סת"ם
הרבנות הראשית לישראל



עיר התורה שקרובה אליך



לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין
The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

זכר לענני כבוד:

ויקרא (פרשת אמור) פרק כג פסוק מג למען ידעו דרתיכם כי בספנות הושבתי את-בני ישראל בהוציאני אותם מארץ מצרים אני יקנן אלהיכם:

דברי הו"ל בהיוב מצוות סוכה:

ומבואר במסכת סוכה דף יא ע"ב שנחלקו התנאים על איזה סוכות הכתוב מדבר. דתניא כי בסוכות הושבתי את בני ישראל, ענני כבוד היו דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם. ונפסק להלכה בטור או"ח הלכות סוכה סימן תרכה בסוכות תשבו שבעת ימים וגו' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאני אותם וגו' תלה הכתוב מצות סוכה ביציאת מצרים וכן תרכה מצות לפי שהוא דבר שראינו בעינינו ובאזנינו שמענו ואין אדם יכול להכחישנו והיא המורה על אמתת מציאות הבורא יתעלה שהוא ברא הכל לרצונו, והוא אשר לו הכח והממשלה והיכולת בעליונים ובתחתונים לעשות בהן כרצונו ואין מי שיאמר לו מה תעשה, כאשר עשה עמנו בהוציאנו אותנו מארץ מצרים באותות ובמופתים, והסוכות שאומר הכתוב שהושיבנו בהם הם ענני כבוד שהקיפן בהם לבל יכה בהם שרב ושמש, ודוגמא לזה צונו לעשות סוכות כדי שנזכור נפלאותיו ונוראותיו. וכן פסק מרן שו"ע או"ח הלכות סוכה סימן תרכה פ"ק א וכתב בני ישראל הם ענני כבוד שהקיפם בהם לבל יכח שרב ושמש. וכתב המשנה ברורה סימן תרכה פ"ק א וכתב האחרונים שיכוין בשיבתה שצונו הקדוש ברוך הוא לישב בסוכה זכר ליציאת מצרים וגם זכר לענני כבוד שהקיפן אז עלינו להגן עלינו מן השרב והשמש. וכל זה לצאת ידי המצוה כתקונה הא דיעבד יוצא כל שכוון לצאת לבד [פמ"ג]: הראת לדעת שעיקר מצוות הסוכה בזה שאדם יכוון זכר לענני כבוד.

שאלות:

א) ויש לשאול מדוע הו"ל הקפידו שלא יהיה כל סממן של קביעות בסוכה, בזה שלא תהיה גבוהה עשרים אמה משום שנצרכים לקביעות, כמו כן הצריכו שלשה תנאים לכשרות הסכך גידולו מין הארץ ואינו מקבל טומאה ואינו מחובר, שגם ענין זה יש בו מין הקביעות אם הוא מחובר לארץ, או אם עושה מברזל שאין גידולו מין הארץ, או כלים שהן חזקים המקבלים טומאה, הכל בכדי שיחוש האדם דירת עראי ולא קבע, והוסיפו לגזור אפילו שלא יהיה המעמיד של הסוכה פסול משום גזירה שלא יעשה את הסכך בקביעות, והחזו"א החמיר אפילו במעמיד דמעמיד מדוע? ב) עוד יש להתבונן היות ומצות סוכה לכתחילה לכוין לא רק לשם מצוה אלא גם זכר לענני כבוד, עלינו להבין מה כוונת התורה בזה וכי זכר להיסטוריה שהיה לבני ישראל במדבר עושים זכר, ומדוע שלא יעשו זכר לכל מיני נסים שנעשו, ובפרט שכל דברי התורה הם נצחיים?

מעשה שהיה עם החפץ חיים

נפתח בסיפור עם החפץ חיים פעם פנו שני אחים סוהרי יערות עצים שיכריע בניהם על ויכוח שנוצר בניהם, מדובר שהם רכשו יער והיו סוהרים בעצים ומוכרים ומרויחים יפה, והנה בעודם בחצי מלאכתם ביער שקנו הזדמן עוד יער למכירה במחיר טוב, ונהיה מהלוקת בניהם אחד רצה לרכוש את היער הנוסף והשני התנגד באומרו קודם נגמור מה שיש בידנו ואח"כ נקנה, החליטו לשאול את גדול הדור מה לעשות, פנו לחפץ חיים ליעץ להם, השיבם שאינו מבין במסחר יערות ואינו יכול להשיב, עד אשר הפצירו בו שזה עניין של שלום בניהם, והשיבם שהוא אומנם אינו מבין במסחר יערות אבל יספר להם סיפור ויבינו, פעם היה כפרי אחד שהיה מתפרנס מיון שהיה עושה בביתו היה מוכר יין מהחבית, והנה פעם פנה אליו חברו ויעץ לו מדוע הנך עושה ברו אחד לחבית וצריכים לחכות בתור הרבה אנשים הרי אתה יכול להכפיל את המכירות ולהרויח יותר תוסיף עוד ברו אחד לחבית ותמכור משני ברזים, צחק עליו הכפרי ואמר לו וכי אם אני יעשה עוד ברו יתוסיף יין בחבית הרי את כמות היין שיש בחבית אני ימכור בין בברז אחד או שני ברזים מדוע שאני יעבוד יותר קשה יש לי זמן ואני ימכור לאיתי בברז אחד וירויה אותו הדבר. כך גם אצלכם, הבינו שאין טעם לקנות את היער השני ויסתפקו ביער שיש להם עד שיגמרו, ואכן אחר קנה את היער ולבסוף אותו היער נשרף והפסיד אותו אדם את כל כספו, ושמהו עד מאוד כיצד שמעו לעצת חכמים. וזהו המרבה לא יעדיף כי פרנסתו של אדם קצובה לו, אומנם חובת ההשתדלות מוטלת על האדם מפאת הקללה אך לא על חשבון קיום התורה והמצוות והתפילה, ולכן צריך תמיד האדם לבחון את עצמו האם פרנסתו

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו
יו"ר ועדת סת"ם
הרבנות הראשית לישראל



עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין
The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA



היא לו לרועץ בקיומה של התורה ודאי לא זו הפרנסה הנכונה או שהוא מצידו צריך לשנות דרכו כי לא ירויה מאומה ממה שבה על חשבון התורה והמצוות.

הנם של ענני כבוד:

ונקדים לבאר מהו הנם של ענני כבוד, כתוב דברים (פרשת עקב) פרק ח פסוק (ד) שְׁמַלְתָּהּ לֹא בַלְתָּהּ מְעַלְיָהּ וְרַגְלָהּ לֹא בִצְקָהּ זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה: וכתבו חז"ל במדרש אגדה (בוכר) דברים (פרשת עקב) פרק ח פסוק [ד] שמלתך לא בלתך מעליך. מלמד שהשמלה וגם המנעלים שברגליהם כמו שהיו גדלים גם הם היו גדלים עמהם: וכ"כ רש"י דברים (פרשת עקב) פרק ח פסוק (ד) שמלתך לא בלתה. ענני כבוד היו שפים בכסותם ומגהצים אותם כמין כלים מגוהצים, ואף קמניהם כמו שהיו גדלים היה גדל לבושן עמהם, כלבוש הזה של חומט שנדל עמו: ללמדנו שזכר לענני כבוד הוא לכוון ולזכור את המצב של ישראל באותה תקופה, כיצד היו בני ישראל במדבר שלא נזקקו לעוסק בצרכי גופם אלא בתורה ומצוות כיון שצרכי גופם נעשו מאליהן.

יסוד חג הסוכות וגדר זכר לענני כבוד:

ונראה שתוכן חג הסוכות שהתורה מצווה לעשות זכר לענני כבוד, היות שטבע האדם שנסחף עם זרם החברה והחיים לרדוף אחרי מילוי תשקותיו הנצרכים לחיי הגוף וכל מהותו של האדם רק כיצד להגיע ליותר כך שרדיפת מילוי צרכי הגוף הופכים לעיקר החיים ושוכח את חיי הנשמה שנעשים בצורת עראי, ולכן התורה מצווה אותנו דווקא בחודש תשרי, אחרי אשר האדם במשך ארבעים יום עבר את כור ההיתוך וזיכוד של ימי הסליחות והתפילות והצומות הזדכך והתעלה שייך לדבר על תכלית החיים האמיתית לשם מה נוצר האדם בעולמו, ולכן רצון התורה להחדיר לאדם בתודעה לצאת מדירת קבע לדירת עראי ולדעת כי כדי לזכות לתורה ומצוות רק כאשר ישים לנגד עיניו שהסוכה זכר לענני כבוד אשר בהן היו ישראל ביציאת מצרים, ולדעת שחיי הנשמה עיקר וחיי הגוף עראי כיון שלא נצרכו כלל לשום תעסוקה כיון ששמלתך לא בלתה מעליך ורגליך לא בצקה כיוון שענני כבוד היו מכבסין את הבגדים ומגהצין אותן וגדלו איתם ומן היה יורד מהשמים עד שלא נצרכו לשום תעסוקה מלבד קיום התורה והמצוות ורק כך אפשר לקנות תורה, כך כל דור ודור בזמן שיודע שחיי הגוף הן עראי ואינם עיקר ויודע את תכליתו הרי זה בבחינת ענני כבוד לפי יכולתו, ולכן הגם שאמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, אין כוונתם רק לאותו דור בלבד, אלא הכוונה רק למי שמגיע לאותה הכרה שחיי הגוף אינם העיקר רק אז יודע לנצל את שנות חייו בצורה הנכונה וקונה את התורה, נמצא שמצוות סוכה היא זכר לבחינה של ענני כבוד שבהן יש ביטוי להמשך עליית האדם בסולם עבודת השם ולהפנים כי כל ימיו הן דירת עראי.

נהגת השם יתברך עם האדם לפי מעשיו:

אמנם ישאל האדם איך יתכן לבקש בימינו כזו בקשה הרי אין מן שיוורד מהשמים ולא ענני כבוד, על כך משיבה הגמרא שאכן גם בימינו יש מציאות בדומה לענני כבוד, במסכת קידושין דף פב ע"ב תניא, ר"ש בן אלעזר אומר: מימי לא ראיתי צבי קייץ, וארי סבל, ושועל חנוני, [בתוספתא. מסכת קידושין (ליברמן)] פרק ח הלכה טו אמר ר' שמעון בן לעזר הראית מימך ארי סבל צבי קייץ שועל חנוני זאב מוכר קדירות בהמה חיה ועוף שיש להן אומנות] והם מתפרנסים שלא בצער, והם לא נבראו אלא לשמשני, ואני נבראתי לשמש את קוני, מה אלו שלא נבראו אלא לשמשני מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראתי לשמש את קוני – אינו דין שאתפרנס שלא בצער! אלא שהרעותי את מעשי וקיפחתי את פרנסתי, שנאמר: עונותיכם הטו ע"כ. ללמדנו שגם בזמננו הבעלי חיים זוכים מעין אותה הנהגה של דור המדבר וכאילו יש להם ענני כבוד כיון שאינם משנים מלבושם ולא נעליהם ולא נצרכים לרחיצה ודירה ומזון כך שאין צורך בכל מערכות ומפעלי ההלבשה וההנעלה והמגורים ולא בנקים ולא בתי חולים ולא צבא וכדומא, ללמדנו שהבעלי חיים לכאורה יותר טובים מהאדם, והדבר מהייב חשבון הנפש לזאת מסכמת הגמרא שהכל תלוי במעשינו ואנחנו קובעים את גורלנו כי מפני חטאנו המצב אצלנו שונה מבעלי חיים. והמציאות שאנו רואים לנגד עינינו שיש שזוכים לבחינת ענני כבוד גם בימינו בהיותם ועושים רצון השם ועושים תורתם עיקר וחיי הגוף עראי, כאשר יראה כל מתבונן בגדולי ישראל שאינם נצרכים לעשות ולדאוג למאומה אלא הכל נעשה בשבילם בשפע ובכבוד, כמו כן המציאות של כל עולם התורה לעומת אלה שלא זכו להיות מעמלי התורה החיים שונים לגמרי זוכים להגיע לדירה ולחתך ילדיהם ועוזרים והכל נגד השכל אבל זו המציאות שיש איזה

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל



עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA



בחינת ענני כבוד כל אחד לפי דרגתו, כך שכל אדם אשר יפנים את זכר ענני כבוד ליישם את זה בחיים יוכל גם בימנו לזכות להנהגה של ענני כבוד, וכל זאת התורה דורשת מאיתנו להפנים ולעשות סוכות ולכוון זכר לענני כבוד בכדי שנדע שחיי הגוף הם עראי ולולי החטא יכול האדם להתפרנס כמו בדור המדבר גם היום, ולכן העיקר חיי הנשמה לתקן מעשיו, וזה תכלית כוונת המצווה לזכור את ענני כבוד שיעשה תורתו קבע ומלאכתו עראי.

מעשה עם הגר"ח קנייבסקי שליט"א:

מסופר על אברך שמצבו הכלכלי מאוד דחוק ובקושי היה מזון לבני ביתו כמובן לא מדובר על בשר שלא ראו תקופות ארוכות, ולאור המצב דיבר עם אשתו אולי יצא לעבוד חצי יום וילמד חצי יום חציו לכם, אולם אשתו הייתה לו לעזר והתנגדה בכל תוקף בטענה שהיא התחתנה עם אברך ורוצה שישב ללמוד כל היום ולכן אמרה נשתדל להצטמצם ולהסתדר ובלבד שימשיך ללמוד, ואכן המשיך בלימודו, הגיע תחילת זמן והיה נצרך לגמרא אחרת לזמן החדש התעניין וראה יש גמרא מהודרת יפה וערוכה ומאירת עיניים אך עולה מאה ש' ואין לו אפשרות לרכוש אותה מצד שני מצא גמרא משומשת וקצת מקושקשת בעשרה ש', סיפר הדברים לאשתו והיא אמרה לו בשביל לימוד לא עושים חשבון, אך טען אין לנו מספיק כסף לאוכל, והיא בשלה הוציאה מכספי המזון של הילדים ונתנה לו מאה ש' לקנות גמרא מהודרת, אולם לאחר מעשה ליבו נוקפו אחרי הכל זה על חשבון המזון של הילדים ומי יודע אם עשה נכון, בצר לו התייעץ עם הראש כולל שלו, ואכן אמר לו שלימוד תורה קודם לכל ואין לו מה לחשוש, אולם אותו ראש כולל לאחר מעשה גם נקף ליבו אם הורה נכון הרי אחרי הכל זה על חשבון האוכל של הילדים, ולזאת הלך לגר"ח קנייבסקי וצ"ל להתייעץ בדבר, והשיב לו הגר"ח ברור שנכון הדבר מאחר והוצאות תלמוד תורה אינם על חשבון הכלכלה של האדם וגמרא מאירת עיניים היא חלק מלימוד התורה להדר בספרים ולכן יפה הורה, ובעודו מדבר שמעו את הסיפור בני אדם שהיו במקום ושניים הציעו שהם רוצים להיות שותפים והראשון שלף מאה ש' וכן השני נתן גם מאה ש' למסור לאותו אברך, שמח הראש כולל על הדבר גם שעשה נכון וגם שהנה כבר באה הסייעתא דשמיא ויש לא כבר מאתים ש', והדבר לא נגמר כאשר חזר מהגר"ח וסיפר את דבריו עוד אחד אמר שהוא רוצה להיות שותף לדבר וגם נתן עוד מאה ש' והביא את הכל לאברך, ובא בשמחה לספר לאשתו איך הקב"ה עוזר להם והידור בספר הגמרא לא רק שאינו על חשבון כלכלת בניו אלא אף הביא ברכה, ומתוך שמחה הזדמן לאביו וסיפר לו את המעשה ואמר לו אביו מדוע לא בא אליו ולכן גם הוא נתן לו מאה ש' כך שקיבל כפול ארבע ממה שהשקיע בהידור וזה מעין ענני כבוד.

מעשה שהיה בצפת

מעשה נוסף היה סוחר כלי כסף בצפת בימי דור דעה שהיו בה חכמים וסופרים אשר עסקו למלאכתם בכדי ליהנות מיגיע כפם לכל יצטרכו לבריות, והנה נפטר אחד הצורפים הותיקים שהיה בעיר ובניו ירשו ירושה גדולה שנמצאה בחנותו אך אינם מבינים בדברי כסף והחליטו שצריכים למכור הכל אפילו בהנחה ובלבד שיתנו להם כסף מזומן להתחלק בירושה כי אינם יודעים לחלק בניהם את מוצרי הכסף, אכן חשבו ועשו הלכו אצל אותו צורף שהיה נאמן וישר והציעו לו את ירושתם, בא וראה והסכים לקנות מהם בהנחה גדולה ובלבד שיתן להם מזומן ורכש כמות גדולה של סחורה, אמנם רווח עצום יכול להיות מסחורה זו אך העיר צפת אינה גדולה ואין בה קונים רבים רק מידי פעם קונים לשמחות וכדומא ולכן התחרט במידת מה על העיסקה שעשה כיון שנתן את כל המזומנים שהיו בידו ולא נותר לו במה להתקיים ועברה עליהם תקופה קצת קשה, אך הנעשה אין להשיב ולאט לאט מקוה להתאושש, והנה דרכו בקודש של אותו צורף להשכים קום מארבע לפנות בוקר ללכת למקוה וללמוד לפני התפילה וגם ממשיך בלימודיו עד קרוב לחצות היום ואחר כך הולך לביתו לאכול ולאחר מכן פותח את החנות עד הערב, ומעולם לא היה מוכן לבטל מסדריו בעבודת השם ולימודו בשביל שום דבר, והנה באותה תקופה יום אחד עבר ברחוב ערבי זקן עם סוס ושאל על מקום החנות של הצורף הנ"ל, הילדים הראו לו אך כיון שזה היה עדיין בשעות הבוקר החנות הייתה סגורה, ולכן שאל היכן ביתו והראו לו הלך לביתו אך גם שם אינו נמצא כאשר אמרנו שדרכו בקודש לעסוק בתורה עד חצות, סיפר לאשת הצורף שהוא אינו מקומי רק נמצא בדרכו למצרים עם שיירה שחנתה כאן לכמה שעות והוא נצרך לכסף כמות גדולה ומוכן לשלם מחיר טוב, שמחה האשה והבינה שמהשמים זימנו להם כיצד לפטור את הבעיה שנוצרה להם ויוכלו למכור את כל מה שקנה במחיר טוב ולהרויח הרבה, הלכה לבית

בית: רח' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רח' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל



עיר התורה שקרובה אליך



לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המדרש לדבר עם בעלה ושלהח לקרא לו, נבהל בעלה שמעולם לא הפריעה לו אשתו כי יודעת שאינו מוכן לבטל בשביל שום ממון שבעולם את תורתו ובודאי אם באה זה לפיקוח נפש, והלך אליה והיא סיפרה לו במה דברים אמורים ובודאי זו השגחה פרטית בעת מצוקתנו שלחו הקב"ה לעזור לנו, אך בעלה השיבה ריקם ואמר לה את יודעת שאיני מבטל לימודי עבור כל הון שבעולם ולכן אינו מוכן עד הצהריים, חזרה לביתה והשיבה את הגוי שאינו יכול לבא עד הצהריים, אך הגוי אמר לה שלא יוכל להתעכב כי הוא תלוי בשירה והם עוד מעט הולכים, הוסיף ואמר שהוא מוכן לשלם כפול מהמחיר ובלבד שיביא לו כעת, האשה התלהבה אך לא העיזה ללכת אלא שלחה את הנכד מרדכי דוד לודמיר לסבו שיעביר לו את הידיעה אולי יסכים, הלך הנכד אך הסבא השיב שאינו מוכן לבטל קביעות תורתו בשום אופן, חזר הנכד ותשובתו בידו שהסבא אינו מוכן, הגוי כאב לו מאוד הפטיר ואמר אני מוכן לשלם לו כפול עשר מהמחיר ונשבע על כך, האשה לא יכלה לעמוד בנפשה ואמרה באופן כזה בטוח בעלה יתרצה כי ביטולה זה קיומה ואם יבטל שעה הרי יוכל לסגור את החנות לחודשים וילמד עשרת מונים ולכן הלכה שוב אליו, קראה לו וסיפרה לו את הדבר והיא פשוט בכתה לפניו מדוע אינו מוכן הרי ביטולה זה קיומה ועת לעשות לה' הפרו תורתך, התעקש ואינו מוכן ביקשה ממנו לפחות תסביר לי מדוע אמר לה את לא תביני אך בכל זאת אמר לה שאם היה מת האם היית מבקשת שיקום רק לעשות העיסקה ויחזור למות בודאי שלו כך גם עכשיו, אבל אמרה לו כעת אתה חי ומדוע שלא תעשה אמר לה ידעתי שלא תביני אבל אין מה לעשות עד הצהריים, ואכן חזרה בפחי נפש והגוי כאב לו אך הלך כי אין לו ברירה להצטרף לשיירה, לאחר מכן חזר בעלה בצהריים אבל והלך לחנות כדרכו ולא הצמער על הפסד העיסקה כי ידע בטוח שאין הפסד בא על ידי לימוד תורה ומצות ובטוח זה היה ניסיון עבורו ולכן שמח בחלקו, והנה בעודו יושב בחנות אחרי כמה שעות מגיע הגוי עם סוסו לחנות ואמר לו זה אתה שמתעקש על הלימוד ואינך מוכן לבטל בשביל עיסקה גדולה, אך דע לך שכבר התחלנו ללכת למצרים אך ראש הקבוצה קיבל כאב ראש גדול ולא יכול להמשיך את הדרך ולכן החליטו לחזור עד אשר ירגע ויבריא ראש הקבוצה ולכן חזרתי אליך, וכיון שאני נשבעתי לתת כפול עשר מהמחיר אני לא יחזור בי וישלם כמו שהבטחתי ולקח ממנו כמות גדולה של הסחורה וזכה לעושר רב, חזר לביתו להרגיע את אשתו שנעצבה מכל הדבר ושימחה אמר לה תראי שמלימוד תורה לא מפסידים הנה מה שמגיע לי הקב"ה מסדר כאב ראש לראש הקבוצה בשביל שאני יקבל את המגיע לי. וזה המושג של ענני כבוד גם בימינו כיון שעשה תורתו עיקר ומלאכתו עראי השם יתברך משפיע עליו שפע גדול, וכל הקשיים שיש לאדם הם בחינת ניסיון לאדם עד כמה הוא באמת עושה תורתו קבע ורק אז זוכים להנהגה של ענני כבוד.

חג שמחתנו:

ובזה יובן היטב כי רק בחג סוכות יש יותר שמחה כיון שכל מה שמעיב על שמחת האדם במהלך חייו בגלל שהוא עושה עיקר מחיי הגוף וכל כולו רודף לממש כל שאיפותיו ותשוקותיו אחד מתמודד עם פרנסה ואחד עם מעמד וכבוד כך שכל מלאכת שמים וחיי הנשמה הן נעשים באופן עראי ולזאת אינו זוכה להצליח להשיג את מבוקשו ותמיד בצער, אבל אם יוצא לדירת עראי ומפנים את יסוד הסוכה שכל בנייתה חייב להיות עראי ויזכור את הנהגת השם יתברך עם ישראל בענני כבוד שיעשה תורתו קבע ומלאכתו עראי יתמלא כולו שמחה וישמח בחלקו ולכן תיקנו לומר את חג שמחתנו.

מוסר השכל:

הראת לדעת כי הבחירה ביד האדם האם הוא חי יותר טוב מבעלי חיים או חי הבעלי חיים יותר טובים ממנו, כי הכל תלוי במעשיו של האדם באיזה הנהגה הוא יזכה שינהגו איתו מהשמים וזה תוכן וכוונת מצוות סוכה שאדם יזכור לעשות תורתו קבע ומלאכתו עראי ובה יזכה לענני כבוד הפרטיים שלו וכפי דרגתו כך השפע מושפע עליו ועל בני ביתו, כאשר עיננו רואות אצל כל חכמי ישראל איך זוכים להנהגת ענני כבוד בכל צורכי גופם ממש כדור המדבר, ויהי רצון שנזכה שיפרוש סוכת שלום עלינו ויקים את סוכת דוד הנופלת ותחזינה עינינו בבניין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

בברכת חג שמחה.

הצב"י מרדכי מלכא עיה"ק אלעד